

**LUCIAN BLAGA ȘI
BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ DIN
CLUJ**

Doru Radosav

Lucian Blaga a intrat în Biblioteca Centrală Universitară din Cluj Napoca în mod fortuit, el fiind de altfel angajat nu al acestei instituții, ci al Bibliotecii Academiei, care a funcționat într-o anumită perioadă în clădirea actuală a Bibliotecii Centrale Universitare.

Este vorba, așadar, de un proces de adopțiune al lui Blaga în perimetrul acestei biblioteci, dar faptul că biblioteca noastră stă, astăzi, sub emblema „Lucian Blaga“ este expresia unei conștiente asumări a personalității sale în zona de pietate a acestei instituții de cultură.

La 19 iulie 1951 Blaga este angajat ca bibliotecar șef, iar din 1954 este director adjunct științific la Biblioteca Academiei. Prezența lui Blaga în spațiile bibliotecii noastre a fost reconstituită de foștii colegi și prieteni: I. Muslea, D.Șt.Petruțiu, B.Gruia. La început a stat într-o sală de la etajul doi, apoi se mută la etajul întâi, în spațiul actual al sălii cercetătorilor, iar între 1952–1954 a lucrat în încăperea denumită de poet „sub nebănuitele trepte“ (încăperea are o scară interioară) sau „bârlogul lui Faust“, unde a elaborat traducerea operei goethene, iar apoi, din nou, s-a mutat

la etajul doi, în ultima perioadă a activității sale.

Activitatea lui de bibliotecar se poate reconstitui dinspre trei direcții: de întocmire de fișe bibliografice, de clasificator și de elaborare a unor lucrări sau sinteze dedicate Școlii Ardelene.

În prima categorie se înscriu fișele întocmite pentru reconstituirea epocii luminilor, din cadrul istoriografiei europene, precum și fișe întocmite pe baza manuscriselor realizate de corifeii Școlii Ardelene. Numărul fișelor întocmite de Blaga s-a ridicat la câteva mii, fiind realizate după lucrări monografice și după periodice germane și românești din sec.XVIII-XIX. A fost o replică a lui Blaga într-o zonă de acribie și perseverență reclamate de profesiunea de bibliotecar. Acest segment al activității sale documentare se află la originea lucrării „Gândirea românească din Transilvania în sec.XVIII”.

A doua direcție evidențiază preocuparea lui Lucian Blaga pentru activitatea strict bibliotecărească și anume clasificarea cărților. Aici el asociază acestei activități de tehnică biblioteconomică pregătirea sa filosofică, arătând că: „Nimic nu ajută pe clasificator în aceste operații, precum îl ajută o cultură filosofică, o vedere de ansamblu bine organizată asupra întregului Cosmos”.

La doi ani de la numirea sa ca bibliotecar la Academie este angajat cu jumătate de normă ca cercetător științific la secția de Istorie literară și de Folclor. În această calitate continuă întocmirea fișelor din periodice dar, deopotrivă cercetează manuscrisele filosofice ale lui Samuil Micu, Gheorghe Șincai, precum și manuscrisele din colecția „Timotei Cipariu”. Munca de repertoriere bibliografică s-a concretizat, în cele din urmă, în elaborarea de sinteze, de lucrări dedicate iosefinismului și Școlii Ardelene, fapt ce constituie cea de-a treia direcție a activității sale în bi-

bliotecă.

Alungat din Universitate, Blaga s-a văzut nevoit să-și petreacă ultimii ani ai vieții în spațiul bibliotecii, dar în care a rămas recunoscut tot ca profesor. Era singurul profesor în bibliotecă. Există foarte multe mărturii despre această perioadă a activității sale. Remarcăm doar pe una care a aparținut mecanicului bibliotecii, om simplu, venit de la țară, care menționează că, pentru el, Lucian Blaga a fost „domn' profesor” și care, după orele de muncă, prestate conform normei de lucru, se odihnea pe o canapea din sala hărților, pentru un ceas, după care își continua munca. Acești oameni simpli îl protejau în momentele lui de odihnă, ferindu-l de urmărirea permanentă care se exercita asupra lui din partea conducerii bibliotecii.

Ieșit din viața publică, din Universitate, marginalizat, Lucian Blaga s-a adăpostit la umbra cărților, sempitern în floare, din spațiul Bibliotecii Universitare clujene. Prezența lui în bibliotecă a înnobilit această venerabilă instituție, care, pentru mulți alții a devenit un loc de refugiu în lectură și meditație.